

Každý z nás se tu a tam dostáváme do osobního kontaktu s docela významnými lidmi.

V naší společnosti jsou za významné pokládáni lékaři, vedoucí firem nebo obchodů, právníci, komunální politici a mnozí další. U některých – i když jsem vnímal jejich duchovní zájem – jsem si kdysi neuměl představit, že bych je jakkoli osobně oslovil a **dostal se k čemukoli duchovnímu.**

Až mnohem později – v byznysových kontaktech – jsem se to trochu naučil: „Promiňte, pane doktore, mám pro vás takový návrh. Můžeme si to spolu vyzkoušet?“ Musím Ti říct, že jsem nikdy nenarazil na žádný odpor!

Ani u bohatých byznysmenů, náměstka primátora, ani u děkana velké univerzitní fakulty... Ze zkušenosti v byznysu občas stejný princip přenesu i do duchovních rozhovorů s těmito významnými lidmi: „Promiňte, pane doktore, dokážete si představit, že byste Ježíši řekl něco takového...? A brání něco, abyste Mu to řekl právě teď...?“

Zjistil jsem totiž, že skutečnou překážkou účinného sdílení dobré zprávy a výzvy není, co si bude myslet „pan doktor“,

ALE CO SI MYSLÍM JÁ!

Překážkou jsou moje úplně zbytečné strachy. A ty je možné prostou poslušností s modlitbou odbourat...